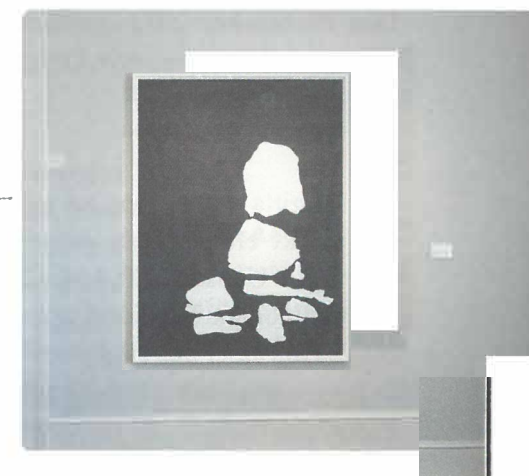


Verken från vänster till höger:
 Andreas Eriksson, *Utan titel*,
 träsnitt, 2015 och Edvard Munch,
Kysen, träsnitt, 1902. Foton från
 Thielska Galleriet.
 Andreas Eriksson, *Utan titel*,
 screen på handgrunderat papper,
 2022. Foto av Per Myrehed.



Samtid på Thielska

När Åsa Cavalli-Björkman tillträdde som chef för Thielska Galleriet liknade hon i en intervju* Thielska vid en tidskapsel och det är ju vad Ernest Thiels samlingar är där de omsluts av Ferdinand Bobergs jugendpalats.

Med en sådan stor historisk skatt skulle Thielska Galleriet kunna ägna sig åt att bara visa samlingarna men i intervjun nämnde Cavalli-Björkman också att hon ville skapa en dialog med samtidskonsten.

Eriksson vs Munch

Något spännande händer när samtida konst lyfts in i en gammal miljö. I utställningen *Ta vid* visar Thielska den samtida konst-

nären Andreas Eriksson i en dialog med Edvard Munch, i museets Söderbergrum och Tornrum. Eriksson känner jag till som landskapsmålare men denna utställning visar hans grafik, liksom grafik av Munch.

Några bilder fastnar särskilt på hornhinnan, bland annat Erikssons screentryck på handgrunderat papper, *Utan titel*, från 2022, där de vita, till synes iturivna pappersbitarna faller för att staplas och inordna sig vid varandra som en sittande figur mot en svart bakgrund.

Även om abstrakta former kan tydas som figurer, finner vi inte många gemensamma beröringspunkter eller en dialog

just i motiven. Mycket av den utställda grafiken går i en gråsvart färgskala men med hänsyn till hur vanlig just den färgskalan är i grafik ser jag inte heller där en spännande beröringspunkt mellan de två konstnärerna.

Däremot jämför jag gärna metod och material. Munch var mästare på att utnyttja träets material och låta ådringen utgöra en viktig del av bilden.

I verket *Utan titel*, ett träsnitt från 2015 som ställs ut i Tornrummet, visar Eriksson sin skicklighet i samma metod.

Jag hade gärna sett det verket jämsides med Munchs träsnitt *Kysen* eller *Månsken* som dock hänger i ett annat rum.

Det främsta intrycket jag tar med mig från utställningen är just detta träsnitt av Andreas Eriksson.

Utställningen upptar en ganska blygsam yta i museet. Jag ser fram emot nästa samtida utställning som kommer ta mer plats: Maria Fribergs *Nästan där*, som visas 16 september - 3 mars 2024.

Utställningen *Ta vid* varar till 1 oktober, så du får snabba dig om du vill se den.

Kerstin Lager

* Intervjun med Åsa Cavalli-Björkman publicerades i *Djurgårdsbladet* nr 1/2021.